

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

לפני **כבוד השופט ביאלין אלעזר**

בעניין: **המאשימה** : **מדינת ישראל**
 ע"י ב"כ עוה"ד רועי קרדי מתביעות י-ם

נגד

הנאשם : **איתמר יוסף דרייפוס**
 ע"י ב"כ עוה"ד רותם ניר ועוה"ד נופר בן שימול

גזר דין

א. העובדות והעבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין, לפי סעיף 2(ג) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979. מנגד, בהכרעת הדין זוכה הנאשם מעבירה של פגיעה בפרטיות בדרך של בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 1(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.
2. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם ויהודית דרייפוס (להלן: "המתלוננת") היו נשואים כ-12 שנה, התגוררו יחד והיו בהליך גירושין במשך כחצי שנה. על פי האמור בכתב האישום ביום 20.10.22 התקין הנאשם ברכב המשמש את שניהם מכשיר הקלטה ומכשיר GPS מתחת להגה, ללא ידיעתה והסכמתה של המתלוננת, במטרה לעקוב ולהאזין לה.
3. עוד נטען כי ביום 23.10.22, בסביבות השעה 22:30, המתין הנאשם למתלוננת בגבעה הצרפתית בירושלים, יחד עם שני אנשים נוספים, לאחר שיצאה ממפגש טיפולי, במטרה לעקוב אחריה.
4. הנאשם כפר במעשים שיוחסו לו בכתב האישום ובעבירות ועל כן נשמעו ראיות שלאחריהן הנאשם הורשע בעבירה אחת וזוכה מעבירה אחרת כמפורט לעיל.

ב. הכרעת הדין ועיקרי ממצאה

5. בהכרעת הדין שניתנה ביום 12.01.2026, הורשע הנאשם כאמור בעבירה של הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר. בהכרעת הדין נקבע כממצא עובדתי כי הנאשם הודה בחקירתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט בהתקנת מכשיר המעקב וההאזנה. עוד נקבע כי מטרת התקנת המכשיר הייתה

עמוד 1 מתוך 6

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

לצורך מעקב ובילוש אחר המתלוננת והאזנה לשיחותיה, וכי הנאשם היה מודע לכך שהמכשיר נועד "לתפוס" ראיות בזמן אמת ("באונליין") אצלה. נדחתה גרסת הנאשם לפיה תכלית התקנת המכשיר היתה להגן עליו מפני תלונות שווא עתידיות של המתלוננת.

6. מנגד, הנאשם זוכה מעבירה של פגיעה בפרטיות וזאת מאחר שהמאשימה לא הציגה ראיות מספקות לקשר בין הנאשם לבילוש הפיזי בגבעה הצרפתית על ידי הנאשם או מי מטעמו (ראו פסקה 74-75 להכרעת הדין). טעם נוסף לזיכוי הנאשם מעבירה של פגיעה בפרטיות נבע מכך שלנוכח התנהלות המתלוננת, אשר הודתה שפגעה בפרטיות הנאשם, ותחושת מראית פני הצדק מובילים למסקנה שלא היה מקום לייחס לנאשם עבירה זו ובוודאי שלא להרשיעו בה.

ג. טענות ב"כ הצדדים לעניין העונש

7. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, שהייתה כרוכה בהצבת מכשיר הקלטה ו-GPS במטרה לעקוב אחר המתלוננת. נטען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם פרטיותה וכבודה של המתלוננת, וכי מדובר בפגיעה קשה. המאשימה סברה כי מתחם הענישה הראוי בעבירה זו, ובהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם, צריך לנוע בין עונש מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות. זאת, לצד ענישה נלווית משמעותית.

8. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית, לרבות ת"פ 6721-09-16 מדינת ישראל נ' יובל מנצור (25.11.18) ורע"פ 9205/17 אבישי ביבי נ' מדינת ישראל (12.3.18). המאשימה עמדה בטיעוניה כי העבירה בה הורשע הנאשם היא מסוג פשע. לכן, אין מקום לביטול הרשעה. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, של"צ שלא יפחת מ-250 שעות, פיצוי בסך 5,000 ש"ח למתלוננת, קנס בגובה שיקבע בית המשפט, והתחייבות להימנע מביצוע העבירה.

9. מנגד, ב"כ הנאשם טענה כי יש להבחין בין המקרה הנוכחי לבין פסקי הדין שהוצגו על ידי המאשימה, שכן הנאשם הורשע בעבירה נקודתית אחת בלבד וזוכה מעבירה אחרת שיוחסה לו. נטען כי מדובר בעבירה עם טווח זמן מצומצם, שהנאשם לא הפיק ממנה רווח או תועלת, ולא נעשה שימוש בתוצריה. הסנגוריה הדגישה כי הנאשם, יליד שנת 1987, הוא נעדר עבר פלילי וזו התקלותו הראשונה עם החוק. הוא אב לארבעה ילדים במשמורת משותפת ועובד בחברת "דיפלומטי", ועבודתו מתבססת על מכרזים, ולכן הרשעה עלולה להוביל לפגיעה מהותית ביכולתו להתמודד במכרזים ולהתקדם בקריירה.

10. עוד נטען כי הנאשם מחזיק ברישיון נשק לצורך הגנתו ועבודתו הכוללת נסיעות ליישובים מרוחקים, וכי הרשעה עלולה להביא לביטול רישיון הנשק שברשותו. ב"כ הנאשם טענה לחוסר צדק ולאכיפה בררנית, שכן תלונה שהגיש הנאשם נגד המתלוננת בגין האזנת סתר ושימוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

בתוצריה לרווח אישי נסגרה. נטען כי המתלוננת נחקרה בעבר על ביצוע עבירות דומות וגם אז הוחלט שלא להעמידה לדין, מה שלטעמה של ההגנה מצביע על אפליה. עוד צוין כי מאז הגשת כתב האישום באוגוסט 2023 לא נפתחו הליכים נוספים נגד הנאשם, וכי הוא והמתלוננת מצויים בהפרדה מוחלטת, מה שמצביע על אירוע נקודתי וסיכוי נמוך לחזרה על העבירה. נוכח אלו, עתרה ב"כ הנאשם לשקול אי הרשעה בשים לב לכל הנזקים הקונקרטיים שצוינו.

11. גם ב"כ הנאשם סבורה שככלל מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

12. הנאשם בדברו האחרון הביע התנצלות והדגיש כי המעשים אינם משליכים על אופיו כבן אדם נורמטיבי המגדל ארבעה ילדים במשמורת משותפת, וכי הסיטואציה נפלה עליו בשל "האשמות שווא". הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל את טיעוני ההגנה ולהתחשב בו.

ד. דיון והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

13. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין. מדובר בעבירת פשע שהעונש הקבוע בצידה הוא עד חמש שנות מאסר.

14. כמפורט לעיל, ב"כ הנאשם טענו לסיום ההליך בביטול ההרשעה.

15. כידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש לסיים עניינו בהרשעה. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן **שני תנאים מצטברים**: **הראשון**, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; **השני**, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

16. עתירתו של הנאשם לסיום ההליך אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בדיון. אשר לתנאי הראשון, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התקנת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין. הנאשם ביצע את העבירה על רקע סכסוך גירושין יצרי ומכוער שבין המתלוננת לבינו. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות במלואן. בשום שלב הנאשם לא קיבל אחריות גם החלק שבו הורשע. גם אם מדובר בעביר שבוצע למשך פרק זמן קצר ביותר והנאשם לא השיג את שאיפותיו, הרי שאין להתעלם מחומרת העבירה ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים שהעבירה נועדה להגן עליהם. אשר לתנאי השני, הנאשם לא ביסס בראיות כי יגרם לו נזק קונקרטי. טענותיו במישור זה היו כלליות ויש להתייחס אליהן ככאלו. יתרה מזו, לטעמי, המבחן הבסיסי ביותר להוכחת תנאי של פגיעה קונקרטית בשיקום הוא הודאה באשמה וקבלת אחריות. הנאשם בחר לנהל התיק בעניינו, וזו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

כמובן זכותו, אך לאחר שלא לקח כל אחריו, לא חסך מאומה בניהול ההליך, טענתו לפגיעה בהליכי שיקום – תחת הקטגוריה של נזק קונקרטי- לא יכולה להתקבל.

17. על כן, דין הבקשה לביטול ההרשעה להידחות.

קביעת מתחם העונש ההולם

18. בקביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הפגיעה בערכים החברתיים של הגנה על פרטיותו וכבודו של אדם עליהן נועדה העבירה בה הורשע הנאשם להגן. כמפורט בהכרעת הדין, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היתה ברף הנמוך - בינוני. נמוך- נוכח העובדה שמדובר בעבירה שבוצעה בפרק זמן קצר ביותר ולא נגרם נזק משמעותי. בינוני- נוכח העובדה ש"מדובר במעשה מתוכנן ומחושב שבוצע על ידי הנאשם, תוך רכישת המכשיר, התקנתו בתשלום ברכב חברה, התקנתו באופן מוסתר, כל זאת על מנת לתפוס את המתלוננת בזמן אמת" (פסקה 85 להכרת הדין).

19. אשר למתחם העונש הראוי ומדיניות הענישה הנוהגת, הלכה למעשה, אין מחלוקת בין ב"כ הצדדים. נוסף על הפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים בעניין יובל מנצור הנ"ל מצאתי לציין כי על מתחם העונש ניתן ללמוד גם מהליכים אלה, שם הורשעו הנאשמים בעבירה זהה הצבת מכשיר האזנה או בעבירה דומה אחרת: רע"פ 9205/17 **ביבי נ' מדינת ישראל** (12.3.18), שם הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין, ובעבירה של האזנת סתר שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות וקנס בסכום של 3,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של הנאשם לעניין הרשעתו. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור; ע"פ (ת"א) 27999-11-13 **אופיר נ' מדינת ישראל** (17.2.14), שם הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של האזנת סתר שלא כדין, שימוש שלא כדין בהאזנת סתר והצבת מכשיר האזנה שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות ופיצוי בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם; ע"פ (מרכז) 23704-12-10 **פטיטו נ' מדינת ישראל** (3.4.11), שם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של האזנת סתר שלא כדין ובעבירה של התקנת מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסכום של 2,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם; ת"פ (ת"א) 39725-10-12 **מדינת ישראל נ' שושני** (27.12.12), שם הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של האזנת סתר שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,800 ₪.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

20. על כן, ובהעדר מחלוקת בין ב"כ הצדדים, הרי שאני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים.

21. עם זאת, אני מוצא לציין כי בגדרי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון, לזכותו של הנאשם, את קביעותיי בהכרעת הדין ביחס לטענת האכיפה בררנית (סעיף 85 להכרעת הדין). שם נקבע, כי "... **עוצמת הפגיעה באינטרס הציבורי המוגן, לא יכולה להביא לביטול כתב האישום, אלא להתחשבות במידת העונש שיושת על הנאשם בגין הרשתו בעבירה זו**" (סעיף 85 להכרעת הדין).

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

22. בקביעת העונש המתאים במסגרת המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נעדר עבר פלילי, חיוני ומתפקד, אשר עובד קשה לפרנסתו ולפרנסת ילדיו. ברור כי עונש אף בדרך של הטלת שירות לתועלת הציבור עלולה לפגוע בנאשם ובמשפחתו. נוסף על אלו, מקרה זה הוא מקרה מובהק שבו יש לשקול לזכותו של הנאשם את "**הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשתו**" (סעיף 40 י"א לחוק העונשין). נוכח התנהלות המתלווננת והודאתה כי האזינה לשיחותיו של הנאשם ואף העבירה שיחות אלה לבאי כוחה לצורך הלך הגירושין, הרי שיש לתת ביטוי מוחשי לפגיעה שנגרמה לנאשם במסגרת גזר הדין.

23. נוכח כל האמור לעיל, אני סבור שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי מנימלי לצד קנס והתחייבות. בנסיבות שתוארו לעיל, לא מצאתי לקבל את עתירת המאשימה לענישה נלווית, בדמות הטלת של"צ ופיצויים, אף שברגיל היה מקום להיעתר לכך.

סוף דבר

24. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי **לתקופה של חודש**, והתנאי הוא שבמשך **שנתיים** מהיום לא יעבור הנאשם עבירה לפי חוק האזנת סתר.

ב. **מטיל קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו**. הקנס ישולם עד ליום 10.6.26. לא ישולם הקנס במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

תשומת לב הנאשם:

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן החלטתה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1762-08-23 מדינת ישראל נ' דרייפוס

- **בכרטיס אשראי** – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. **התחייבות בסך 3,000 ₪ שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק האזנות סתר במשך שנתיים** מהיום או 5 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצויינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס. הנאשם הצהיר בפניי כי שמע והבין את ההתחייבות שהוטלה עליו. על כן, ההתחייבות נרשמה בפניי בהתאם להוראת סעיף 1 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ו, 16 אפריל 2026, בנוכחות הצדדים.

ביאלין אלעזר, שופט